

Arrest

nr. 319 768 van 10 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 17 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 29 augustus 2024 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. SAKHI MIR-BAZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 3 augustus 2012, diende op 6 augustus 2012 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 28 februari 2013 besliste de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Op 2 maart 2015 diende verzoeker een volgend verzoek om internationale bescherming in. Verzoeker werd op 26 mei 2015 de vluchtelingenstatus toegekend.

1.3. Op 15 april 2024 werd verzoeker opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud, omdat een nieuw element in aanmerking moest worden genomen.

1.4. Op 17 juli 2024 besliste de adjunct-commissaris tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 19 juli 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 02/03/2015

Overdracht CGVS: 04/03/2015

U werd op 7 mei 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 09.30 uur tot 12.25 uur, bijgestaan door een tolk die het Pasjtoe machtig is.

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken en van origine een Pasjtoen te zijn. U werd op [...] december 1997 geboren in het dorp Kamalpur, district Qarghayi, provincie Laghman. Toen u twaalf jaar oud was, verhuisde u met uw ouders, twee broers en zus naar de stad Jalalabad, het provinciecentrum van Nangarhar. Daar trokken jullie in bij uw oom langs moederskant. In 2009 eiste uw oom langs vaderskant - G.(...) A.(...) - van uw vader dat hij zich bij de taliban zou aansluiten. Uw vader weigerde en drie tot vier dagen later vroeg G.(...) A.(...) uw vader om u naar de taliban te sturen. Uw vader weigerde opnieuw waarna G.(...) A.(...) in razernij ontstak. Hij kwam nog geregeld naar de winkel van uw vader om zijn eis te herhalen, maar stuitte telkens op verzet. Tien tot twaalf dagen nadat uw oom voor het eerst uw vader had gevraagd bij de taliban te gaan - ergens in de zomer van 2009 - was u onderweg met eten voor uw vader toen u door acht taliban ontvoerd werd. Uw oom langs vaderskant was hier eveneens bij betrokken. U werd in de laadbak van een auto gezet. Toen u enige tijd onderweg was, profiteerde u van hun onoplettendheid om uit de auto te springen. Hierbij kwam u met uw voet onder de wielen van de auto terecht. U verloor het bewustzijn en toen u terug bijkwam, bevond u zich in het ziekenhuis van Qarghayi. De politie kwam ook langs en stelde u enkele vragen. Uw vader vreesde uw oom en besloot u over te brengen naar het ziekenhuis Sehat-e-Ama in Jalalabad. De rest van uw familie trok toen in bij uw oom langs moederskant in Aangor Bagh in Jalalabad. U verbleef in totaal twee jaar in het ziekenhuis. Enige tijd na uw overplaatsing naar Jalalabad ontving uw vader een oproepingsbrief van de politie van Laghman: hij moest er heen gaan om nog enkele vragen in verband met uw ontvoering te beantwoorden. Uw vader keerde echter nooit terug en sindsdien hebt u geen nieuws meer van hem ontvangen. Hierna stuurde G.(...) A.(...) een brief naar uw oom langs moederskant waarin hij hem zei dat hij vrede wou en dat hij u en uw familie onder zijn hoede wou nemen. Uw oom langs moederskant antwoordde hierop dat ze uw genezing zouden afwachten en dan een ‘jirga’ (bijeenkomst met ouderen) zouden beleggen. Vier dagen nadat u het ziekenhuis verliet, stuurde uw familie u naar het buitenland uit angst voor G.(...) A.(...). U was acht maanden onderweg en op 3 augustus 2012 kwam u aan in België. Drie dagen later diende u uw eerste verzoek om internationale bescherming in.

Op 28 februari 2013 besliste het CGVS tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan uw problemen met uw oom G.(...) A.(...) en omdat u zich aan het willekeurig geweld in Qarghayi kon onttrekken door u te vestigen in Jalalabad bij uw oom L.(...). U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 2 maart 2015 diende u een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. U gaf toe dat u nooit ontvoerd werd maar herhaalde uw vrees voor uw oom G.(...) A.(...) en uw vrees voor gedwongen rekrutering door de taliban. Uw oom langs moederskant L.(...) werd intussen ook aangevallen door G.(...) A.(...), werd gehospitaliseerd en verhuisde terug naar Laghman. U raakte in onmin met L.(...) omdat u onvoldoende geld terugstuurde vanuit België waardoor u vermoedde dat u niet meer bij hem terechtkon. Uw advocaat haalde tevens aan dat u door uw verblijf in België volledig vervreemd was van de Afghaanse samenleving en niet meer naar de moskee ging. U legde een kopie neer van uw taskara, de taskara's van uw naaste familieleden, een ziekenhuiscertificaat van uw oom, een ziekenhuiscertificaat van u, een originele ontslagbrief van het ziekenhuis van uw oom, een originele brief ter bevestiging van uw problemen, de originele omslagen waarin deze documenten naar België werden verstuurd, een brief van uw advocaat omtrent uw asielmotieven en een attest van een assistent-orthopedagoog die u orthopedisch schoeisel aanraadde.

U hield vast aan de (door het CGVS ongeloofwaardig geachte) verdwijning van uw vader en als nieuwe elementen haalde u een ruzie met uw oom aan waardoor het CGVS, rekening houdend met uw voorgehouden minderjarigheid, niet zonder meer kon stellen dat u in Afghanistan nog over een afdoend sociaal netwerk beschikte. Op 26 mei 2015 werd u aldus de vluchtelingenstatus toegekend.

Op 14 april 2021 ontving het CGVS van de Dienst Vreemdelingenzaken een vraag tot intrekking van de vluchtelingenstatus (dd. 4 maart 2022). Uit informatie die aan het CGVS werd overgemaakt blijkt dat u naar Afghanistan terugkeerde. U werd op 11 september 2020 gecontroleerd op de luchthaven van Amsterdam, waarbij werd vastgesteld dat u op het punt stond om naar Afghanistan af te reizen. U bleek in het bezit van

vliegtickets waarmee u op 10 en 11 september 2020 van Amsterdam via Dubai naar Kabul kon reizen en op 13 januari 2021 van Kabul via Dubai terug naar Amsterdam kon reizen. Verder was u in het bezit van uw Belgische verblijfskaart en vluchtelingenpaspoort afgegeven op 27/07/2020. U verklaarde tegenover de Nederlandse grensbewaking dat u uw vader, moeder en verloofde ging bezoeken in Kabul.

In augustus 2021 namen de taliban de macht over in Afghanistan.

Uw broer S.(...) A.(...) A.(...) (O.V.) verliet Afghanistan kort na de machtsverovering door de taliban uit vrees voor de zonen van G.(...) A.(...). Na een verblijf van een jaar in Turkije reisde hij naar België waar hij een verzoek om internationale bescherming indiende op 7 oktober 2022.

Op 10 maart 2023 maakte de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bijkomende informatie over aan het CGVS waaruit bleek dat u op 12 juni 2022 opnieuw naar Kabul afreisde met uw vluchtelingenpaspoort afgegeven op 21/02/2022. Op 15 september 2022 verliet u Kabul opnieuw.

Om u de gelegenheid te geven op dit nieuwe element te reageren werd u op 7 mei 2024 uitgenodigd door het CGVS voor een nieuw persoonlijk onderhoud. U verklaarde dat u in 2020 was teruggekeerd om uw Afghaanse verloofde S.(...) O.(...) en uw beide ouders te bezoeken. U verbleef vier maanden in Laghman behalve de week van het overlijden van uw schoonvader toen u in Kabul verbleef. In 2022 verbleef u drie of vier maanden in Afghanistan en bezocht u verschillende plaatsen om de nodige documenten te verzamelen om S.(...), intussen uw echtgenote, naar België te krijgen.

U stelt niet te kunnen terugkeren omdat uw leven in België goed is en u sinds 2012 nooit problemen kende met burens of de Belgische autoriteiten. U haalt tevens aan dat u in Afghanistan niet zou kunnen werken omdat niemand met een diploma er kan werken.

Ter staving van uw verzoek legt u bijkomend een kopie neer van uw huwelijksakte, een kopie van enkele identiteitsdocumenten van uw echtgenote en documenten betreffende uw gezinshereniging. U legde tevens uw origineel vluchtelingenpaspoort uitgegeven op 21/02/2022 voor.

B. Motivering

U kreeg op 26 mei 2015 het statuut van erkend vluchteling. Naar aanleiding van informatie waaruit blijkt dat u tweemaal naar Afghanistan bent teruggekeerd sinds de toekenning van uw statuut, besloot het CGVS u op te roepen voor een persoonlijk onderhoud met het oog op een heroverweging van uw status.

U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op 23/04/2015 dat uw vader vermist was, u ruzie had met uw oom langs moederszijde en enkel jongere broers had (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 23/04/2015, p. 3, 7, 9). U hield vast aan de (door het CGVS ongeloofwaardig geachte) verdwijning van uw vader en als nieuwe elementen haalde u een ruzie met uw oom aan waardoor het CGVS, rekening houdend met uw voorgehouden minderjarigheid, niet zonder meer kon stellen dat u in Afghanistan nog over een afdoend sociaal netwerk beschikte. U werd bijgevolg erkend in de hoedanigheid van vluchteling. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt op heden dat u zich daarbij beriep op valse verklaringen.

Artikel 55/3/1, §2, 2° van de Vreemdelingenwet stelt dat het CGVS de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest of reëel risico op ernstige schade loopt.

Uit informatie die aan het CGVS werd overgemaakt blijkt dat u zowel op 10 september 2020 als op 12 juni 2022, dus na toekenning van de vluchtelingenstatus, naar Kabul bent gereisd (zie administratief dossier), een gegeven dat u zelf overigens niet betwist (notities persoonlijk onderhoud CGVS 3 d.d. 07/05/2024, p. 3). U reisde in 2020 terug om uw ouders en uw Afghaanse verloofde in Laghman te bezoeken, om uw stervende schoonvader in Kabul te bezoeken en om te huwen met uw verloofde. U verbleef er uiteindelijk vier maanden. Van 12 juni 2022 tot 15 september 2022 verbleef u opnieuw in Afghanistan en bezocht u verschillende plaatsen om de nodige documenten te verzamelen om uw echtgenote naar België te krijgen, er waren immers huiselijke strubbelingen tussen haar en uw familieleden (CGVS 3, p. 4-6). Uw opeenvolgende verblijven in Afghanistan wijzen er reeds op dat u wel degelijk (en tot op heden) over een uitgebreid familiaal en sociaal netwerk beschikt(e) in Afghanistan. Bovendien gaf u toe dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS niet de waarheid had verteld over uw naaste familieleden: op aanraden van andere jongeren verklaarde u slechts twee broers en één zus te hebben, allen jonger dan u, terwijl u in werkelijkheid vijf broers en vier zussen heeft en uw broer M.(...) N.(...) ouder is dan u (CGVS 3, p. 2, 12). Uw oudere broer

woont en werkt momenteel in Laghman (CGVS 3, p. 3-4). Voorts had u in het kader van uw eerste verzoek verklaard dat uw vader vermist was maar blijkt uw vader momenteel zonder noemenswaardige problemen in Afghanistan te verblijven (CGVS 3, p. 3). U zei dat uw vader een tijd in de gevangenis had gezeten in Pakistan maar meer wist u opnieuw niet te vertellen hierover, zelfs niet hoe uw vader in Pakistan was terechtgekomen (CGVS 3, p. 3). Het is bijzonder weinig plausibel dat uw vader u op geen enkel moment ook maar enige informatie gaf over zijn situatie tussen 2012 en 2017-2018. Dit wijst er andermaal op dat u bij uw verzoek(en) om internationale bescherming geen correct zicht verschaftte op uw werkelijke familiale netwerk in Afghanistan om zo de Belgische asielinstanties te misleiden. Uw verklaringen omtrent uw familiesamenstelling weken overigens sterk af van de verklaringen van S.(...) A.(...) (CGVS 3, p. 10), van wie u nu verklaart dat hij uw broer is maar die u in uw vorige gesprekken met de Belgische asielinstanties nooit vermeldde. Dit is wederom een sterke aanwijzing dat u doorheen uw asielprocedure geen zicht wenst(e) te bieden op uw werkelijke familiale situatie.

Bovendien moet gewezen worden op uw geboortedatum vermeld op uw huwelijksakte: [...] april 1996. Gelet op deze geboortedatum was u op het moment van de toekenning van uw vluchtelingenstatuut negentien jaar oud terwijl u volgens uw verklaringen toen slechts zeventien en een half jaar oud was. Ook dit maakte nochtans een essentieel onderdeel uit van de beoordeling in 2015.

Gelet op bovenstaande vaststellingen blijkt dat uw vluchtelingenstatus destijds werd toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor het toekennen van uw beschermingsstatuut, namelijk uw leeftijd en uw gebrek aan een familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan. De vaststelling dat u de afgelopen jaren tweemaal terugkeerde naar Afghanistan en er telkens maandenlang kon verblijven bij familieleden, bevestigt dit.

Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u bewust de Belgische asielinstanties heeft misleid door bepaalde informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen. Hierdoor is de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop het CGVS zich baseerde voor het toekennen van de vluchtelingenstatus, op fundamentele wijze ondermijnd. Het CGVS kan geen enkel geloof meer hechten aan uw verklaringen omtrent uw identiteit en uw gebrek aan sociaal en familiaal netwerk waarop u bij terugkeer kon terugvallen.

Voor de volledigheid dient opgemerkt te worden dat uw vrees voor uw oom G.(...) A.(...) in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming reeds door het CGVS ongeloofwaardig werd bevonden omdat uw verklaringen dermate onwaarschijnlijk en oppervlakkig waren. In het kader van uw tweede verzoek bouwde u voort op dit ongeloofwaardig relaas, maar bracht u tegelijkertijd bijkomende elementen aan waaruit had moeten blijken dat u gelet op uw profiel van niet-begeleide minderjarige verzoeker zonder duidelijk familiaal en sociaal netwerk in het land van herkomst, een bijzondere kwetsbaarheid had dewelke bij terugkeer tot een gegronde vrees voor vervolging kon leiden (supra). Wat het (ongeloofwaardig) relaas in verband met uw oom G.(...) A.(...) betreft, wenst het CGVS nog te wijzen op volgende, bijkomende elementen: uw oom zou intussen overleden zijn (CGVS 3, p. 8) en u heeft geen idee of hij kinderen heeft (CGVS 3, p. 11) terwijl S.(...) A.(...) verklaart de kinderen van G.(...) A.(...) te vrezen, waardoor dit geenszins als een reden kan worden beschouwd waarom u uw beschermingsstatuut zou dienen te behouden. U haalde deze problemen met en vrees voor uw oom overigens niet meer aan toen u gevraagd werd naar de redenen waarom u niet meer zou kunnen terugkeren naar Afghanistan (CGVS 3, p. 8). U vermeldde wel dat uw broer S.(...) A.(...) problemen ondervond met winkeliers omwille van de tewerkstelling van uw moeders ooms langs moederskant maar meer wist u hierover niet te vertellen omdat u er zelf niet aanwezig was, dit ondanks meerdere verzoeken van het CGVS om meer klaarheid te scheppen over de tewerkstelling van deze verre familieleden en de concrete gebeurtenissen waarmee zij geconfronteerd werden (CGVS 3, p. 9). In dit verband dient er nog op gewezen te worden dat het CGVS in het verzoek om internationale bescherming van S.(...) A.(...) overging tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De eerder aan u toegekende vluchtelingenstatus wordt bijgevolg ingetrokken.

U bracht geen redenen aan die een behoud van uw status rechtvaardigen. Uw wens om uw statuut te behouden omdat u geniet van uw leven in België, nooit problemen veroorzaakte sinds uw komst in 2012 en het in Afghanistan moeilijk is om werk te vinden (CGVS 3, p. 8) houdt geen verband met de criteria van het Vluchtelingenverdrag noch ressorteert dit onder de definitie van subsidiaire bescherming. U bracht geen andere elementen aan waaruit kan blijken dat u momenteel ten aanzien van Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging koestert.

Gezien het geheel van bovenstaande vaststellingen moet er besloten worden dat u geen elementen aanhaalt die het behoud van uw status rechtvaardigen en dat er evenmin redenen zijn om u de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet toe te kennen. De eerder aan u toegekende vluchtelingenstatus moet bijgevolg worden ingetrokken.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev

blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter

door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in

2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is.

De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/sites/default/>

files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developm

(europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_2

0231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken.

Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht

gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden. Dit blijkt ook uit uw verklaring dat u tijdens uw terugkeer in 2022 eens werd tegengehouden bij een controlepost waarbij uw gsm werd gecontroleerd maar dat u vervolgens zonder enig probleem uw reis kon verderzetten en nog lange tijd, ongemoeid, in Afghanistan kon verblijven (CGVS 3, p. 6).

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land. De vaststelling dat u niet enkel voor de machtsovername door de taliban maar ook ongeveer één jaar na deze machtsovername terugkeerde naar Afghanistan en er drie maanden zonder noemenswaardige problemen verbleef, bevestigt bovenstaande analyse.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u, gelet op de leeftijd op uw huwelijksakte, tot zestienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Uw advocaat haalde in 2015 in een schrijven aan dat u op dat moment geheel vervreemd was van de Afghaanse waarden en niet meer naar de moskee ging (zie schrijven advocaat groene map). U haalde dit zelf anno 2024 echter op geen enkele wijze aan tijdens uw persoonlijk onderhoud. Integendeel, u zegt uitdrukkelijk dat u nog steeds moslim bent en wekelijks naar de moskee gaat in Waregem (CGVS 3, p. 7-8). U woonde in België samen met Afghaanse jongeren maar sinds de komst van S.(...) A.(...) woont u samen met hem (CGVS 3, p. 7). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn, integendeel: ook tijdens uw verblijf in België bleef u nauwe contacten onderhouden met de Afghaanse gemeenschap in zowel België als uw land van herkomst. Dat laatste blijkt eens te meer uit het feit dat u in 2020 terugkeerde naar Afghanistan om er een islamitisch huwelijk aan te gaan met een verwante van u omwille van een belofte van uw grootvader in het verleden (CGVS 3, p. 4).

In juni 2022 – bijna een jaar na de machtsovername – verbleef u opnieuw verschillende maanden in Laghman en reisde u naar verschillende plekken in Afghanistan in een poging om de nodige documentatie te bekomen om uw echtgenote naar België te helpen verhuizen (CGVS 3, p. 5). Hieruit blijkt dat u gedurende uw jarenlange verblijf in België de banden met uw netwerk aanhield, u schikte naar de wensen van uw familie en u bij de keuze van een huwelijkspartner opteerde voor een Afghaanse vrouw die geheel onbekend was met de westerse maatschappij. U wendde zich tijdens uw verblijf in Afghanistan zelfs tot de autoriteiten van de taliban (CGVS 3, p. 5) en bouwde een woning voor uw ouders nabij Darunta (CGVS 3, p. 3). Uw houding en activiteiten getuigen dan ook geenszins van een vervreemding van de Afghaanse maatschappij en waarden.

U heeft ook nog steeds een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat (CGVS 3, p. 3, 4, 10, 11), dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. De in 2015 neergelegde identiteitsdocumenten en medische documenten, uw huwelijksakte, de identiteitsdocumenten van uw echtgenote en uw documenten omtrent gezinshereniging waaronder uw eigen vluchtelingenpaspoort veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. U bekende in 2015 reeds dat u een vervalst ziekenhuisdocument had neergelegd (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 23/04/2015, p. 11) hetgeen het geloof in de authenticiteit van de brief ter bevestiging van de problemen van uw oom alsook uw andere documenten uit Afghanistan op fundamentele wijze aantast. Hoe dan ook moet gewezen worden op objectieve informatie (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten gemakkelijk op niet-reguliere wijze Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door

Afghaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief.

Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

"Schending van artikel 1A van het Verdrag van Genève; Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;

Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Schending artikel 3 EVRM juncto Schending artikel 48/4, §2, b en c van de vreemdelingenwet"

"Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering juncto schending van gelijkheidsbeginsel juncto Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoeker vreest vervolgd te worden omwille van problemen met de Taliban. Verzoeker kan de bescherming van het land van herkomst niet inroepen omdat de lokale autoriteiten zelf de vervolger zijn.

De commissaris-generaal stelt dat verzoeker erkend werd als vluchteling, omdat hij toen minderjarig was en omdat hij in Afghanistan niet over een afdoende netwerk beschikte. Verzoeker meent dat de intrekking van vandaag niet correct is. Het feit dat verzoeker nu meerderjarig is geworden en twaalf jaar in Europa woont mag geen reden zijn om ervan uit te gaan dat hij nu wel over een netwerk beschikt en dat hij verder in Afghanistan kan leven. Verzoekers belangrijkste ontwikkelingsjaren zijn in België gepasseerd en het is niet correct om te concluderen dat hij bij terugkeer geen problemen zal krijgen met de Taliban. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal hem ten onrechte kwalijk neemt dat hij niet veel informatie kon geven over de detentie van zijn vader in Pakistan. Verzoeker meent dat hij op dat moment een kind was en dit gaat bovendien over feiten van tien jaar geleden.

Verzoeker geeft toe dat hij de samenstelling van zijn gezin niet juist heeft voorgesteld. Hij verwijst echter zelf naar de volgende elementen. Hij woont sinds 2012 in België, hij is gehuwd en zijn echtgenote is onderweg naar België, de machtsovername van de taliban, de economische situatie in Afghanistan en de perceptie van de taliban over mensen zoals verzoeker. Verzoeker wijst op het feit dat verzoekers broer direct na de machtsovername gevlucht is vanuit Afghanistan.

Verder is verzoeker andersvalide. De familie van verzoeker langs moederskant is tegen de Taliban. De maternale ooms van verzoekers moeder werkten bij de overheid.

Verzoeker meent dat hij wel minderjarig was op het moment van zijn asielaanvraag en dat hij op het moment van zijn erkenning net 18 jaar oud was geworden. In zijn papieren taskara staat dat hij 15 jaar oud was op [...]03/1390. Dit komt overeen met 15 jaar oud op [...]06/2011. In de elektronische versie van zijn taskara staat dat hij op [...]04/1996 geboren is. Bij zijn asielaanvraag vertelde verzoeker dat hij op [...]12/1997

geboren is. Bij het bekomen van een elektronische taskara hebben ze een foutieve datum vermeld. Verzoeker wou deze fout rechtzetten maar de ambtenaar van de burgerlijke stand weigerde om dit recht te zetten.

De commissaris-generaal verwijst naar de vrees van verzoeker voor zijn oom G. A. en hij stelt dat deze ongeloofwaardig was, maar dat verzoeker toch vluchtelingenstatus kreeg gezien zijn profiel van niet-begeleide minderjarige zonder duidelijk familiaal en sociaal netwerk. Dit is een tegenstrijdige motivering. Als men de vrees voor vervolging van verzoeker ten aanzien van zijn oom ongeloofwaardig vindt, is het logisch dat men de toekenning van de vluchtelingenstatus weigert. In die periode kende de commissaris-generaal aan de mensen afkomstig uit het district Qarghai in de provincie Laghman de subsidiaire beschermingsstatus toe. Waarom heeft de commissaris-generaal aan verzoeker geen subsidiaire beschermingsstatus toegekend als de vrees van verzoeker ongeloofwaardig was? Mocht de commissaris-generaal dit gedaan hebben, dan zou een terugkeer naar Afghanistan geen probleem zijn voor verzoeker. De Dienst Vreemdelingenzaken trekt in dat geval geen B-kaart in na de opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een terugkeer naar Afghanistan. De Dienst Vreemdelingenzaken trekt wel de B-kaart van een erkende vluchteling in omwille van terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker meent daarom dat hij dubbel gestraft wordt door de fout van de commissaris-generaal.

Het feit dat verzoekers oom overleden is mag geen vrijbrief zijn voor de commissaris-generaal om de vrees van verzoeker in twijfel te trekken. Het feit dat verzoekers broer deze vrees aanhaalde is een bewijs dat verzoeker nog steeds een vrees heeft. Het feit dat hijzelf dit bij het huidige gehoor aanhaalde is te wijten aan het feit dat hij meer dan twaalf jaar niet meer in zijn land van herkomst woont en dat hij deze oom niet meer gezien heeft. Verzoeker weet niet wat de intentie van de kinderen van deze oom met verzoeker is, gezien zijn langdurige afwezigheid vanuit Afghanistan. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal evenmin rekening gehouden met de politieke overtuiging van verzoeker – met name zijn verwestering – en het feit dat hij tegen de Taliban is.

Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad, alsook landeninformatie over de huidige situatie in Afghanistan.

De commissaris-generaal heeft nagelaten om op een deftige manier te motiveren waarom hij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Hierbij wenst verzoeker te verwijzen naar paragraaf 39 van “*Elgafaji*” arrest over de ‘sliding scale’: “*Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming*”. Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt om bovenvermelde redenen.

3.1.2. In een aanvullende nota van 10 december 2024 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments*” van 4 november 2022;
- het EASO-rapport “*Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022;
- het EUAA-rapport “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022;
- het EUAA-rapport “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023;
- het EUAA-rapport “*Country Guidance : Afghanistan*” van mei 2024;
- het EUAA-rapport “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van augustus 2022;
- het EASO-rapport “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van augustus 2020;
- het EUAA-rapport “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van juni 2023;
- de COI Focus “*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*” van Cedoca van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport “*COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 2 februari 2024;
- het EUAA-rapport “*Afghanistan – Country Focus*” van november 2024.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

In voorliggend geval wordt in het bijzonder de toepassing van artikel 55/3/1, § 2, 2°, van de Vreemdelingenwet onderzocht. Deze bepaling legt op dat de erkende vluchtelingenstatus wordt ingetrokken door de commissaris-generaal:

- ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of;

- ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.

3.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker tweemaal naar Afghanistan is teruggekeerd sinds de toekenning van zijn vluchtelingenstatus. Verzoeker reisde zowel op 10 september 2020 als op 12 juni 2022, dus in beide gevallen na de toekenning van zijn vluchtelingenstatus, naar Kabul. Verzoeker reisde in september 2020 via de luchthaven van Schiphol naar Dubai, met als eindbestemming Kabul. Tijdens zijn interview bij de grenspolitie stelde hij o.m. *“Mijn familie is in Afghanistan”, “mijn vader en moeder zijn oud en ziek”* en dat hij *“voor zijn ouders [moet] zorgen en papieren in orde [moet] maken om te trouwen”*.

De door de verzoeker aangehaalde redenen voor zijn terugkeer naar Afghanistan, namelijk om zijn zieke ouders en zijn verloofde te bezoeken, ontkrachten de verklaringen die hij eerder had afgelegd, namelijk dat hij niet over een sociaal netwerk beschikte in Afghanistan.

Bovendien stelt verzoeker in zijn interview bij de grenspolitie in Schiphol dat hij vluchtte uit Afghanistan omdat hij werd *“geraakt door een granaat”*, terwijl hij ten tijde van zijn erkenning stelde dat hij met zijn voet onder de wielen van een auto terechtkwam.

De bestreden beslissing oordeelt terecht dat verzoeker werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of heeft achtergehouden. Daarnaast blijkt tevens dat verzoekers persoonlijk gedrag erop wijst dat hij geen vervolging vreest.

Dit volstaat voor de intrekking van de vluchtelingenstatus.

Bijkomend zijn de redenen die verzoeker aanhaalt voor zijn terugkeer naar Afghanistan niet van die aard dat deze afbreuk kunnen doen aan het ‘vrijwillige karakter’ van verzoekers terugkeer naar Afghanistan, noch aan het besluit dat zijn terugkeer onverenigbaar is met de door hem geschetste vrees voor vervolging in Afghanistan. Verzoeker lijkt zich hier zelf bewust van te zijn aangezien hij via de luchthaven van Schiphol vertrokken is en bij de grenspolitie veinsde dat de Belgische instanties op de hoogte waren van zijn reis naar Afghanistan.

Gelet op wat voorafgaat treedt de Raad de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier:

“Uit informatie die aan het CGVS werd overgemaakt blijkt dat u zowel op 10 september 2020 als op 12 juni 2022, dus na toekenning van de vluchtelingenstatus, naar Kabul bent gereisd (zie administratief dossier), een gegeven dat u zelf overigens niet betwist (notities persoonlijk onderhoud CGVS 3 d.d. 07/05/2024, p. 3). U reisde in 2020 terug om uw ouders en uw Afghaanse verloofde in Laghman te bezoeken, om uw stervende schoonvader in Kabul te bezoeken en om te huwen met uw verloofde. U verbleef er uiteindelijk vier maanden. Van 12 juni 2022 tot 15 september 2022 verbleef u opnieuw in Afghanistan en bezocht u verschillende plaatsen om de nodige documenten te verzamelen om uw echtgenote naar België te krijgen, er waren immers huiselijke strubbelingen tussen haar en uw familieleden (CGVS 3, p. 4-6). Uw opeenvolgende verblijven in Afghanistan wijzen er reeds op dat u wel degelijk (en tot op heden) over een uitgebreid familiaal en sociaal netwerk beschikt(e) in Afghanistan. Bovendien gaf u toe dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS niet de waarheid had verteld over uw naaste familieleden: op aanraden van andere jongeren verklaarde u slechts twee broers en één zus te hebben, allen jonger dan u, terwijl u in werkelijkheid vijf broers en vier zussen heeft en uw broer M.(...) N.(...) ouder is dan u (CGVS 3, p. 2, 12). Uw oudere broer woont en werkt momenteel in Laghman (CGVS 3, p. 3-4). Voorts had u in het kader van uw eerste verzoek verklaard dat uw vader vermist was maar blijkt uw vader momenteel zonder noemenswaardige problemen in Afghanistan te verblijven (CGVS 3, p. 3). U zei dat uw vader een tijd in de gevangenis had gezeten in Pakistan maar meer wist u opnieuw niet te vertellen hierover, zelfs niet hoe uw vader in Pakistan was terechtgekomen (CGVS 3, p. 3). Het is bijzonder weinig plausibel dat uw vader u op geen enkel moment ook maar enige informatie gaf over zijn situatie tussen 2012 en 2017-2018.

Dit wijst er andermaal op dat u bij uw verzoek(en) om internationale bescherming geen correct zicht verschaftte op uw werkelijke familiale netwerk in Afghanistan om zo de Belgische asielinstanties te misleiden. Uw verklaringen omtrent uw familiesamenstelling weken overigens sterk af van de verklaringen van S.(...) A.(...) (CGVS 3, p. 10), van wie u nu verklaart dat hij uw broer is maar die u in uw vorige gesprekken met de Belgische asielinstanties nooit vermeldde. Dit is wederom een sterke aanwijzing dat u doorheen uw asielprocedure geen zicht wenst(e) te bieden op uw werkelijke familiale situatie.

Bovendien moet gewezen worden op uw geboortedatum vermeld op uw huwelijksakte: 30 april 1996. Gelet op deze geboortedatum was u op het moment van de toekenning van uw vluchtelingenstatuut negentien jaar oud terwijl u volgens uw verklaringen toen slechts zeventien en een half jaar oud was. Ook dit maakte nochtans een essentieel onderdeel uit van de beoordeling in 2015.

Gelet op bovenstaande vaststellingen blijkt dat uw vluchtelingenstatus destijds werd toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor het toekennen van uw beschermingsstatuut, namelijk uw leeftijd en uw gebrek aan een familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan. De vaststelling dat u de afgelopen jaren tweemaal terugkeerde naar Afghanistan en er telkens maandenlang kon verblijven bij familieleden, bevestigt dit.

Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u bewust de Belgische asielinstanties heeft misleid door bepaalde informatie achter te houden en door bedrieglijke verklaringen af te leggen. Hierdoor is de geloofwaardigheid van uw verklaringen, waarop het CGVS zich baseerde voor het toekennen van de vluchtelingenstatus, op fundamentele wijze ondermijnd. Het CGVS kan geen enkel geloof meer hechten aan uw verklaringen omtrent uw identiteit en uw gebrek aan sociaal en familiaal netwerk waarop u bij terugkeer kon terugvallen."

Verzoeker toont overigens niet aan dat de vaststellingen in de bestreden beslissingen over zijn netwerk niet juist zouden zijn. Verzoeker heeft met zijn terugkeer naar Afghanistan en zijn redenen daarvoor, aangetoond dat hij wel degelijk over een uitgebreid familiaal netwerk beschikt in Afghanistan, alsook dat hij ouder is dan eerst werd aangenomen, wat blijkt uit zijn huwelijksakte.

De Raad herneemt, bij gebrek aan een dienstig verweer, eveneens de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

"Voor de volledigheid dient opgemerkt te worden dat uw vrees voor uw oom G.(...) A.(...) in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming reeds door het CGVS ongeloofwaardig werd bevonden omdat uw verklaringen dermate onwaarschijnlijk en oppervlakkig waren. In het kader van uw tweede verzoek bouwde u voort op dit ongeloofwaardig relaas, maar bracht u tegelijkertijd bijkomende elementen aan waaruit had moeten blijken dat u gelet op uw profiel van niet-begeleide minderjarige verzoeker zonder duidelijk familiaal en sociaal netwerk in het land van herkomst, een bijzondere kwetsbaarheid had dewelke bij terugkeer tot een gegronde vrees voor vervolging kon leiden (supra). Wat het (ongeloofwaardig) relaas in verband met uw oom G.(...) A.(...) betreft, wenst het CGVS nog te wijzen op volgende, bijkomende elementen: uw oom zou intussen overleden zijn (CGVS 3, p. 8) en u heeft geen idee of hij kinderen heeft (CGVS 3, p. 11) terwijl S.(...) A.(...) verklaart de kinderen van G.(...) A.(...) te vrezen, waardoor dit geenszins als een reden kan worden beschouwd waarom u uw beschermingsstatuut zou dienen te behouden. U haalde deze problemen met en vrees voor uw oom overigens niet meer aan toen u gevraagd werd naar de redenen waarom u niet meer zou kunnen terugkeren naar Afghanistan (CGVS 3, p. 8). U vermeldde wel dat uw broer S.(...) A.(...) problemen ondervond met winkeliers omwille van de tewerkstelling van uw moeders ooms langs moederskant maar meer wist u hierover niet te vertellen omdat u er zelf niet aanwezig was, dit ondanks meerdere verzoeken van het CGVS om meer klaarheid te scheppen over de tewerkstelling van deze verre familieleden en de concrete gebeurtenissen waarmee zij geconfronteerd werden (CGVS 3, p. 9). In dit verband dient er nog op gewezen te worden dat het CGVS in het verzoek om internationale bescherming van S.(...) A.(...) overging tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De eerder aan u toegekende vluchtelingenstatus wordt bijgevolg ingetrokken.

U bracht geen redenen aan die een behoud van uw status rechtvaardigen. Uw wens om uw statuut te behouden omdat u geniet van uw leven in België, nooit problemen veroorzaakte sinds uw komst in 2012 en het in Afghanistan moeilijk is om werk te vinden (CGVS 3, p. 8) houdt geen verband met de criteria van het Vluchtelingenverdrag noch ressorteert dit onder de definitie van subsidiaire bescherming.

U bracht geen andere elementen aan waaruit kan blijken dat u momenteel ten aanzien van Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging koestert.

Gezien het geheel van bovenstaande vaststellingen moet er besloten worden dat u geen elementen aanhaalt die het behoud van uw status rechtvaardigen en dat er evenmin redenen zijn om u de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet toe te kennen. De eerder aan u toegekende vluchtelingenstatus moet bijgevolg worden ingetrokken.”

Waar verzoeker nog verwijst naar de problemen die hij als terugkeerder naar Afghanistan zou lopen wegens verwestering, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*” januari 2022, p. 25 e.v.).

De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat “*zina* betreft” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media.

Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, “*Afghanistan – taliban’s impact on the population*”, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah

Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de Taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken.

De Taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 50-51). Desalniettemin hebben Talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge Talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de Taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van *"zina"* kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Het EUAA-rapport “Country Focus Afghanistan” van november 2024 bevat slechts gelijklopende informatie met bovenstaande vaststellingen.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA Country guidance: Afghanistan, mei 2024, p. 57-61).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

In casu stelt verzoeker dat zijn belangrijkste ontwikkelingsjaren zijn in België gepasseerd. Er is geen rekening gehouden met het feit dat hij tegen de taliban is. Voorliggende elementen zijn echter onvoldoende om een verwestering in zijn hoofde aan te tonen. De Raad verwijst naar de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

“Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u, gelet op de leeftijd op uw huwelijksakte, tot zestienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Uw advocaat haalde in 2015 in een schrijven aan dat u op dat moment geheel vervreemd was van de Afghaanse waarden en niet meer naar de moskee ging (zie schrijven advocaat groene map). U haalde dit zelf anno 2024 echter op geen enkele wijze aan tijdens uw persoonlijk onderhoud. Integendeel, u zegt uitdrukkelijk dat u nog steeds moslim bent en wekelijks naar de moskee gaat in Waregem (CGVS 3, p. 7-8). U woonde in België samen met Afghaanse jongeren maar sinds de komst van S.(...) A.(...) woont u samen met hem (CGVS 3, p. 7). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn, integendeel: ook tijdens uw verblijf in België bleef u nauwe contacten onderhouden met de Afghaanse gemeenschap in zowel België als uw land van herkomst. Dat laatste blijkt eens te meer uit het feit dat u in 2020 terugkeerde naar Afghanistan om er een islamitisch huwelijk aan te gaan met een verwante van u omwille van een belofte van uw grootvader in het verleden (CGVS 3, p. 4). In juni 2022 – bijna een jaar na de machtsovername – verbleef u opnieuw verschillende maanden in Laghman en reisde u naar verschillende plekken in Afghanistan in een poging om de nodige documentatie te bekomen om uw echtgenote naar België te helpen verhuizen (CGVS 3, p. 5). Hieruit blijkt dat u gedurende uw jarenlange verblijf in België de banden met uw netwerk aanhield, u schikte naar de wensen van uw familie en u bij de keuze van een huwelijkspartner opteede voor een Afghaanse vrouw die geheel onbekend was met de westerse maatschappij. U wendde zich tijdens uw verblijf in Afghanistan zelfs tot de autoriteiten van de taliban (CGVS 3, p. 5) en bouwde een woning voor uw ouders nabij Darunta (CGVS 3, p. 3). Uw houding en activiteiten getuigen dan ook geenszins van een vervreemding van de Afghaanse maatschappij en waarden.

U heeft ook nog steeds een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat (CGVS 3, p. 3, 4, 10, 11), dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het

risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan."

Wat de machtsvername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

In dit verband merkt de Raad bijkomend nog op dat verzoeker het volgende verklaarde waarom hij terugkeerde na de machtsvername door de taliban: *"Ik probeerde mijn vrouw naar hier te brengen maar haar ouders en mijn en broers laten het niet toe, willen niet dat mijn vrouw hierheen komt, door speciale gedachten. Van mijn huis denk ik dat ze denken als ik vrouw naar hier breng ik geen geld meer zal sturen naar hen. Van haar kant denken ze dat ze een wees is dus wie zal zorgen voor haar, als ze dan kinderen krijgt wat zal de opvoeding zijn, zulke zaken, dat is de reden dat ze niet willen dat zij hierheen komt. Daarom na de val ging ik naar daar om haar naar hier te brengen."* (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4).

Gevraagd hoe hij zijn zaken in Afghanistan regelde om zijn vrouw naar België te krijgen antwoordde verzoeker het volgende: *"Ik ben naar veel plaatsen geweest, toen had ik wel document gekregen van goede zeden in districtshuis maar ik ging dan naar andere plek waar het geweigerd werd en ze zeiden je moet het van het ministerie halen."* *"2022 de laatste keer. Ik was wel bang hé de laatste keer dat ik er was was ik heel bang omdat ik niet zo heel vloeiend Pasjtoe kan spreken, als ik gestopt was door een checkpoint van de taliban was ik wel bang. Dus ze zeiden voor registratie document is er 400 dollar nodig maar ik had niet zoveel geld ik gaf 900 aan advocaat van mijn broer en 750 aan mijn advocaat. Ik heb hier ook kosten dus ik heb niet zoveel."* (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5).

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat verzoeker tal van administratieve problemen ondervond en schrik had dat hij als terugkeerder, als ongelovige zou worden beschouwd en geviseerd, maar gevraagd of deze dingen dan gebeurden, antwoordde verzoeker als volgt: *"Nee ze stopten mij en checkten gsm en WhatsApp, foto's berichten, video's."* *"Toen ik naar kantoor ging om stempel te zetten was eerste vraag altijd wie kent u hier die hier werkt op het kantoor, familielid of niet? Dat maakte het wel lastig."* (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 5).

Aangezien verzoeker geen dienstig verweer voert tegen de overige correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, worden deze eveneens overgenomen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: *"vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of*

veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)."

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de "Country Guidance: Afghanistan" van EUAA van mei 2024 (p. 101: "Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.").

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdoleerd of dat hij behoort tot een groep van geïdoleerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdoleerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Laghman.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "Country Guidance Afghanistan" van mei 2024.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie.

Verder voert verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geïdoleerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt ingetrokken overeenkomstig artikel 55/3/1, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP